

A procedat România corect votând împotriva cotei obligatorii de refugiați?

Da

- Conform convențiilor internaționale la care este parte, România are datoria de a permite accesul pe teritoriul national oricărei persoane care solicită azil la granițele ei sau pe teritoriul român. Acești refugiați nu au solicitat azil în România sau la granițele statului român, astfel că România nu are nici o obligație de a-i prelua.
- Deși România nu va accepta cotele de refugiați în schimbul intrării în zona Schengen, amânarea de peste 5 ani cu privire la aderarea la spațiul Schengen îi dă dreptul să refuze cerințele UE.
- România, deși face parte dintr-o construcție politică supranațională, își păstrează suveranitatea și are dreptul să refuze cotele obligatorii de refugiați.
- Țara noastră este mai degrabă o țară de tranzit. Acești refugiați nu doresc să vină în România și, implicit, nu vor dori să rămână în aici.
- România nu are suficiente resurse pentru a asigura un condiții bune tuturor refugiaților, iar sistemul social deja împovărat va fi și mai solicitat odată cu venirea unui număr foarte mare de refugiați.
- Cât timp statul român nu poate asigura condiții de trai decente pentru propriii săi cetățeni, nu ar trebui să accepte refugiați.
- Unul din factorii care au contribuit la emigrarea din România este lipsa locurilor de muncă, deci chiar dacă migrații ar avea calificări specifice (ceea ce nu este un lucru sigur), nu există garanția că vor fi joburi pentru aceștia.
- Deși poate genera o mai bună înțelegere între oameni și îmbogăți o țară din punct de vedere social și cultural, imigrația poate genera depotrivă diviziuni și tensiuni în cadrul unei societăți. Într-o societate relativ intolerantă și atomizată precum a noastră, riscul ca imigrații să nu se integreze este destul de mare.
- Puterea de negociere nefolosită ar putea la fel de bine să nu existe. Este normal ca România să ia și poziții ferme în cadrul UE, și nu are mare importanță cu care state s-a aliniat, căci toate sunt membre ale Uniunii Europene cu drepturi egale.
- Adaptarea poziției în funcție de cum se schimbă circumstanțele și datele disponibile este firească și de preferat inflexibilității.

Nu

- Datoria statului român, conform tratatelor și convențiilor internaționale la care este parte, este de a primi persoanele ce fug din calea războaielor sau persecuțiilor și a le oferi protecție.
- Ca urmare a aderării la Uniunea Europeană, România trebuie să demonstreze solidaritate cu țările europene care se confruntă cu un număr mare de refugiați ca primă țară de intrare.
- România, ca stat membru al Uniunii Europene, participă atât la beneficiile ce decurg din această calitate, cât și în aceeași măsură la obligațiile asumate de Uniunea Europeană.
- Cât timp românii emigrează pentru un trai mai bun și sunt acceptați în alte state, România trebuie să accepte imigranți și, cu atât mai mult, refugiații.
- În calitate de stat democratic, România are obligația de a respecta drepturile omului și convențiile internaționale la care este parte, să asigure că acești refugiați au condiții adecvate de trai și să proceseze cererile lor de azil, lucru foarte dificil în țările de intrare în care se află.
- Acceptarea refugiaților are potențialul de a acoperi deficitul de forță de muncă, cauzat de migrația propriei populații și de a contribui la creșterea economică.
- Acceptarea de migrații/refugiați pe teritoriul unei țări și integrarea lor în societatea gazdă poate spori calitatea forței de muncă specializate, fără ca statul gazdă să suporte cheltuielile de formare și educație.
- Prezența migraților pe teritoriul unui stat poate contribui la schimburi culturale, la dezvoltarea solidarității și acceptării din partea populației gazdă. Pe termen lung, poate rezulta într-o strângere a legăturilor între popoare și la o dezvoltare mai rapidă a țării care primește migrații.
- Aliniindu-ne în ceea ce privește votul cu țări care au fost în mod constant date ca exemplu negativ în tratarea migraților sau a minorităților, ne-am redus puterea de negociere în viitoarele probleme ale UE.
- Votul în sine și, ulterior, schimbarea de poziție au arătat inconsecvența autorităților ducând, în timp, la o anumită decredibilizare a acestora.